

Bohoslužby ve farních sborech v březnu a dubnu a některé další důležité události

- 6. 3.** bohoslužby na obou místech, káže br. fr. J. Šimsa
13. 3. bohoslužby na obou místech, Pasohlávky v 13.30,
káže s. j. K. Rybáriková
20. 3. bohoslužby na obou místech, káže s. j. K. Rybáriková
24. 3. sederová večeře se starozákonní liturgií – Hustopeče
v 18.00
25. 3. Velký pátek, bohoslužby s VP na obou místech, káže s.
j. K. Rybáriková
27. 3. Velikonoční neděle, bohoslužby s VP
káže s. j. K. Rybáriková
31. 3. promítání filmu Jeremjáš – Nikolčice v 18.00
-

- 3. 4.** bohoslužby na obou místech
káže s. fr. J. Řezníčková
10. 4. bohoslužby na obou místech, Pasohlávky v 13.30,
káže s. j. K. Rybáriková
17. 4. bohoslužby na obou místech
káže s. j. K. Rybáriková
24. 4. bohoslužby na obou místech
káže s. j. K. Rybáriková
-

Další události

- 28. 4.** Promítání filmu Na konci všech válek v 18.00, Hustopeče
10. 6. Noc kostelů od 18 – 24.00 v Hustopečích

*Kontakt: FS ČCE Hustopeče, Masarykovo nám. 4
K. Rybáriková, 605 545 592, rybarikova.katka@seznam.cz,
www.hustopece.evangnet.cz
Tisk: HALP PRINT, Hustopeče*

Velikonoční dopis 2016

farních sborů Českobratrské církve evangelické v Hustopečích a v Nikolčicích

**Jan 15,13 Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí
život za své přátele.**

Cesta kříže je něco jiného než křížová cesta. Křížová cesta je 14 výjevů z Ježíšovy pouti ulicemi Jeruzaléma až ven za hradby, na vrch Golgota, kde byl popraven za své buřičské řeči a kde spolu s ním zemřelo i to nejhorší z našeho „já“. Cesta kříže je něco jiného, i když ne až tak. Už to není Kristova cesta, ale naše cesta v Jeho šlépějích. Moje, tvoje, každého, kdo cítíme, že se nás jeho smrt dotýká, že nás osvobozuje a nabízí nové začátky. Cestou kříže se vydává každý, kdo přitakává Kristovu způsobu myšlení, Kristovu způsobu života, Kristově lásce k lidem.

V jednom filmu z prostředí zajateckého tábora za 2. světové války je scéna, jak jeden z anglických zajatců má být popraven před nastoupenou jednotkou spoluvězňů za chystaný útěk. Pět jeho

kompliků bylo právě před jeho očima zastřeleno. Byl vinen jejich smrtí, křičel „Odpust’te“ směrem k jejich nehybným tělům a se zoufalstvím v očích, s vědomím prohry a obrovského provinění očekával kulku, která měla ukončit i jeho život. Když to viděl jeden jeho spoluvězeň, byl pohnut lítostí nad tímto ztracencem, který jde tvář v tvář smrti nevyrovnaný se sebou, nesmířený s Bohem, nenáviděný ostatními za své sobectví. Nechtěl, aby v tomto stavu umíral, chtěl mu dát šanci se změnit a předstoupit jednou před Boha s čistým svědomím. Nabídl sám sebe a přijal trest smrti místo tohoto zoufalce. Nepřipomíná nám to něco? Aní Bůh nás nechtěl vidět na konci věků umírat v prohře, v hrůze a utrpení a raději takto v těle Krista zemřel sám. Tolik nás miloval! A pak vstal k novému životu, aby nám ukázal, kudy vede cesta kříže dál.

Asi nejsme všichni takoví hrdinové, abychom se obětovali za druhé. A asi to dnes ani není potřeba. Ale umět obětovat svůj hněv, svou pravdu a třeba i své nároky pro lepší soužití v rodině, ve státě, to je také cesta kříže. Umrtvovat své sklony k hádkám, k pomluvám... Milovat druhého víc než sebe tím víc, čím on je na tom hůř. Soucit a láska k lidem. To je cesta kříže, na jejímž konci je vítězství.

Ty cestou kříže, Pane náš, jsi kráčel k oslavě. A touže cestou vodíváš i všechny údy své. Ó dej, ať při nás též se skví, tvůj kříž a tvoje vítězství, a také nám hrob promění se v slavnou bránu vzkříšení. EZ 426,2

Krásné prožití velikonočních svátků vám všem přeje Kateřina Rybáriková

Film, ze kterého je výše popsána scéna, se jmenuje Na konci všech válek a ve Filmovém klubu jej budeme promítat 28. 4. v 18.00 na evangelické faře v Hustopečích.

Neděle bez výmluv aneb Co ve zprávě kazatelky chybělo

Pozor: tento článek je určen jen tomu, koho se týká.

Velmi mě trápí malá účast členů sboru na bohoslužbách. Když se sejdem všichni, tak zaplníme kostel a je to povzbuzením pro všechny. Ale když každý přijde, kdy chce, tak v lavicích je 10 lidí, kostel zeje prázdnotou a co má být slavnostní působí spíš trapně. Pokud je to mojí osobou – něco dělám špatně - pak nechápu, proč jste mě zvolili na dalších 5 let. Svou neúčastí na bohoslužbách vlastně

popíráte apoštolské vyznání víry. Kdo odřikává „věřím ve svatých obcování“ tedy ve společenství svatých a pak chodí, jen když se mu chce, tak vlastně nevěří, že by společenství svatých mělo nějaký význam pro jeho víru a spasení. Naštěstí Je Pán Bůh zástupů tak úžasný a nejvyš chvály hodný, že má smysl mu vzdávat chválu a děkovat mu bez ohledu na to, jestli je v kostele 10 lidí, 50 nebo 100.

V hustopečském sboru je zhruba 150 lidí, které jsem nikdy neviděla, dále 20 takových, kteří se vyskytnou jen o svátcích, dalších 20, co se tam ukážou 2x do měsíce, 10 těch, co jsou v kostele pravidelně, z toho 5, co se účastní i sborového života a stejných 5, se kterými můžu počítat, když jde o nějakou práci. Existuje tu i taková zajímavost - člověk se statusem přítel sboru je v kostele častěji než některý ze členů staršovstva. Copak nemáte ve svých Biblích verš Žd 10,25?

Svou účastí na bohoslužbách přece nejdete podpořit mě, ale vzdát čest Pánu nebe a země. Za to že žijete, že dýcháte.

Heslem úspěšných podnikatelů, sportovců je: Buď hledáš cestu, nebo výmluvu. A myslím, že to platí i o našem odhodlání chodit do kostela.

kazatelka sborů Kateřina Rybáriková

S malou účastí v kostele se asi potýkají i jinde. V následujícím textu si můžete přečíst, jak tuto problematiku pojal italský kněz a novinář D. Goso:

Neděle bez výmluv II.

Abychom umožnili účast na bohoslužbě příští neděli opravdu všem, připravujeme akci „Neděle bez výmluv“. Ve vestibulu budou umístěna lehátka pro ty, kteří říkají: „Neděle je jediný den, kdy se mohu vyspat“. V kostele bude vyhrazena speciální sekce s měkkými křesly pro ty, jimž se naše lavice zdají příliš tvrdé. Pro ty, kdo se v sobotu večer příliš dlouho dívali na televizi, budou k dispozici oční kapky. Ocelové přílby ochrání ty, kteří tvrdí, že „kostel spadne, jestli tam ještě jednou vkročím“. Pro ty, jimž se v kostele zdá zima, budou nachystány pokrývky, a pro ty, kterým je v kostele horko, zase větráky. Těm, kdo by si přáli sepisovat seznamy přítomných pokrytců, budou rozdány vhodné bločky. Budou zde také přítomni rodinní příslušníci a příbuzní těch, kdo tvrdí, že nemají kvůli kostelu čas na rodinu. Těm, kdo mají za to, že církev chce pořád jen peníze, budou k dispozici transparenty jako „Ukažte nám svoje účty!“ Jedna část kostela bude vyzdobena stromy a křovisky, aby se zde cítili dobře ti, kteří rádi spatřují Boha v

přírodě. Lékaři a ošetřovatelé budou pomáhat těm, kdo mají v plánu v neděli onemocnět. Svatostánek bude ozdoben vánočními stromky a velikonočními vejci pro ty, kteří kostel nikdy neviděli bez nich. Přichystáme i zesilovače pro nedoslýchavé a špunty do uší pro ty, kteří slyší příliš dobře. Těšíme se na vaši hojnou účast!!

Diego Goso, současný italský kněz a novinář

Výroční sborové shromáždění – informace a náměty

Hustopeče

Průměrná účast na bohoslužbách je 23 osob, když nejsou velké svátky klesá na průměrných 13 osob.

Sbor podnikl v roce 2015 dva sborové výlety: na rozhlednu v okolí a cyklovýlet k soutoku Dyje. Pravidelný a oblíbený je také víkendový pobyt na Blažkově.

Veřejnosti se sbor otevírá především pořádáním koncertů v prostoru kostela a účastí na akci Noc kostelů. V roce 2015 jsme pro širokou veřejnost pořádali čtyři přednášky na téma manželství a rodičovství.

Nejdůležitější bodem VSS bylo schválení rozpočtu, který obsahoval položku určenou na výměnu čtyř oken v kostele směřujících do zahrady. V tomto roce budeme tedy realizovat výměnu oken, k čemuž bude potřeba cca 120 tis. Kč. Peníze se pokusíme získat z různých zdrojů (Jeronýmova jednota, město Hustopeče), ale předpokládáme také obětavost členů a přátel sboru.

Z diskuze vzešla dále potřeba řešit situaci na faře – především v zimním období chybí prostor pro výuku dětí, kterých se ve dvou skupinách náboženství schází okolo 12. Stále častěji se také ukazuje absence kuchyňky. Námětů, jak tuto situaci řešit vzešlo několik (využít část spodního farního bytu, využít část horního farního bytu) a staršovstvo se jimi bude v nadcházejícím období zabývat.

Nikolčice

Řešily se především navrácené pozemky a jejich současný pronájem a nové vstupní dveře na faře. Hodnotily se povedené akce roku 2015 - Ekumenická bohoslužba u příležitosti 70. výročí konce 2. světové války a připomínka 600. výročí smrti Mistra Jana Husa.

Tři otázky pro...

Věru Konečnou

Jaký je tvůj vztah k evangelickému sboru v Hustopečích a v Nikolčicích?

Můj pradědeček Beran kdysi přišel z Čech na Moravu, nejdřív do Šakvic, potom se přestěhovali do Hustopečí. Byl členem prvního hustopečského staršovstva za faráře Šebesty. Ze silné evangelické rodiny pocházela taky babička Nádeníčková, přišla z Brumovic a v Hustopečích nějakou dobu vypomáhala v domácnosti faráře Hájka. Takže vztah k hustopečskému sboru je tak nějak rodinný. Nikolčice měly k Hustopečím vždycky blízko, takže nikolčický sbor už dnes chápe jako své přátele.

• Na jakou dobu ve sboru nejraději vzpomínáš?

Jednoznačně na svoje dětství. To bylo za faráře Horáka, hustopečského rodáka, a kostel byl tehdy plný každou neděli, lavice doslova praskaly ve švech. Děti nás bývalo v nedělce třeba dvacet. Jenže to byla 50. léta 20. století a protože většina rodin byli sedláci, tak se jich velmi citelně dotklo politické klima té doby, znárodnování. Na jednu stranu to rodiny ve sboru semklo, drželi jsme pohromadě, ale na druhou stranu to politické období postupně některé rodiny od sboru odklonilo. Třeba se pak báli i jen pokřtít své děti a dodnes do kostela už nezajdou.

• Jak vidíš budoucnost sboru ?

Změny se nedají dělat, když chybí lidi. Takže budoucnost je hlavně o lidech. Já myslím, že lidi to táhne do kostela, že hledají Boha, především, když je jim zle. A teď se mají lidi očividně moc dobře. Budoucnost některých sborů, především těch malých, je dost nejistá, hrozí jim zánik, nebo třeba slučování kvůli nedostatku členů a financí. U nás v Hustopečích sice chybí střední generace, ale máme tady malé děti, snad budoucí členy. Tak máme ještě na čem stavět.

Děkuji za rozhovor, Radka Rařlová